

Arrest

nr. 45 270 van 23 juni 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 februari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 april 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 5 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op 7 augustus 2009 een asielaanvraag in. Op 11 februari 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren te Ikeduru (Imo State) op 16 maart 1980. U groeide op in Imo State, tot uw ouders met hun gezin dertien tot vijftien jaar geleden naar Maiduguri (Meduguri volgens uw schrijfwijze) in Borno State verhuisden. Vijf jaar geleden begon u een relatie met Aholu Afi, een vrouw van tweeëntwintig die de Togolese nationaliteit heeft, en samen met haar hebt u één zoon, Onyeogaziri Chidiebere Samuel, die in Togo op 18 september 2008 werd geboren.

Ongeveer twee jaar geleden werd de evangelische groep, waarmee u op retraite was in Jos, aangevallen door moslims. De aanvallers doodden toen iedereen en slechts vier mensen –

waaronder uzelf – overleefden de aanval. Later kwam een groep gewapende overvallers en moordenaars aan uw huis en roofden zaken mee. U werd niet aangevallen en kende de rovers niet. In maart 2009 ontsnapte u andermaal aan de dood. U was aanwezig in de 'Sint Pieters Anglican Church' toen men deze in brand trachtte te steken. Vele mensen werden gedood die dag. Op 13 juli 2009 kende u een volgend probleem. Een groep islamieten die 'Boko Haram' genoemd worden, gingen van huis tot huis en doodden iedereen die christen was. Ze kwamen aan jullie huis en uw vader – Uzoma Onyeogaziri Justus – en drie andere katholieken die aanwezig waren werden gedood. U en uw moeder – Onyeogaziri Ester – konden ontkomen, maar terwijl uw broer – Onyeogaziri Uzoma Samuel – wegvluchtte werd hij gedood door de militairen. U ging met uw moeder schuilen in een huisje in het bos. Uw moeder nam contact op met iemand die kon helpen om u het land uit te krijgen. De zakenman Emeka Ume vergezelde u toen u op 3 augustus 2009 uit Nigeria vertrok. Na een tussenstop van één dag in Accra (Ghana) kwam u met een vlucht van Air Maroc op 5 augustus 2009 toe in Europa. Op 7 augustus 2009 diende u in België een asielaanvraag in.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen die u als christen kende en nog vreest met leden van Boko Haram en met militairen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt.

Vooreerst kan uw beweerd verblijf in Maiduguri ten zeerste worden betwijfeld.

U gaf aan dat u gedurende dertien tot vijftien jaar in Maiduguri in Borno State woonde en er werkte als kleine handelaar (gehoor CGVS, p.4-5). U gaf terecht aan dat Maiduguri in 'Borno State' ligt, maar toen u gevraagd werd om Local Government Area's uit deze staat te noemen, gaf u drie namen op – Adarami, Badageri en Housaria – welke geen Local Government Area's uit Borno State blijken te zijn (gehoor CGVS, p.5 en administratieve dossier). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat Borno State uit zevenentwintig Local Government Area's bestaat en kan men verwachten dat u er minstens enkele kunt opnoemen.

Toen u gevraagd werd om enkele wijken in Maiduguri op te noemen, gaf u aan dat Afia, Mamadu, Jiwa en Alafia wijken waren in Maiduguri (gehoor CGVS, p.6). Geen van de door u opgesomde plaatsen konden teruggevonden worden als 'wijk in Maiduguri'. Toen de dossierbehandelaar u vroeg om enkele randgemeenten of kleine dorpen te noemen welke dicht bij Maiduguri liggen, gaf u aan dat er Gwombe, Gwara en Yobe zijn (gehoor CGVS, p.6). Echter uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Gwombe en Yobe twee staten zijn die grenzen aan Borno State en blijkt Kwara een staat te zijn in het westen van Nigeria. Het is frappant dat u geen enkel buurdorp van Maiduguri kunt noemen, ondanks het feit dat u aangaf er dertien tot vijftien jaar te hebben gewoond.

Toen u gevraagd werd of er een rivier stroomt nabij Maiduguri, gaf u aan dat er een rivier stroomt tussen Maiduguri en Lake Chad, maar toen gevraagd werd wat de naam van deze rivier was, gaf u aan dat u de naam niet kende (gehoor CGVS, p.6). Toen u later gevraagd werd of u reeds hoorde van 'Ngadda' of 'Alo', gaf u vaag aan dat 'Ngadda' een plaats is om naar Maiduguri te gaan en dat er een belangrijk persoon woonde. Verder gaf u aan dat u 'Alo' niet kende (gehoor CGVS, p.14). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat Maiduguri aan de oever van de 'Alo' rivier (ook wel de 'Ngadda') gebouwd is.

Toen u gevraagd werd wat er in februari 2006 te Maiduguri gebeurde, gaf u aan dat er een oorlog tussen christenen, moslims en de regering plaatsvond. Toen u tot driemaal toe gevraagd werd wat de oorzaak van deze 'oorlog' was, gaf u aan dat men de 'sharia-wet' wilde invoeren (gehoor CGVS, p.6). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er dodelijke slachtoffers vielen na rellen wegens een cartoon. Men mag van u – als inwoner van Maiduguri – verwachten dat u hiervan op de hoogte bent.

Toen de dossierbehandelaar u vroeg om enkele straten in Maiduguri te noemen, gaf u aan dat men namen als 'Adarami, Badageri en Housaria' gebruikt. Toen daarop gevraagd werd of er geen straatnamen bestaan in Maiduguri, herhaalde u uw antwoord (gehoor CGVS, p.6). Toen later de gevraagd werd in welke straat de St. Pieters Anglican Church ligt, gaf u aan dat er geen straatnamen zijn (gehoor CGVS, p.6-7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een

kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat er weldegelijk straatnamen bestaan in Maiduguri. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondermijnt verder de geloofwaardigheid dat u daadwerkelijk in Maiduguri verbleven hebt.

Toen u verder gevraagd werd om enkele rondepunten te Maiduguri te noemen, gaf u aan dat u er slechts één kende dat in 'Mankufi' lag (gehoor CGVS, p.6). Er werd geen plaats of rondpunt genaamd 'Mankufi' teruggevonden. Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, dat er verschillende rondepunten zijn in Maiduguri en dat deze dé oriëntatiepunten bij uitstek zijn in Maiduguri. Verder duiden ze de verschillende buurten aan, hebben ze eigen namen en zijn vaak met standbeelden – zoals een arend, een vis, een piek, een groen-wit betonnen standbeeld – versierd. Toen u gevraagd werd of u wist wat er op de rondepunten van Maiduguri stond, gaf u aan dat er een paard en het teken van de moskee (halve maan) opstond. Toen u verder gevraagd werd langs welke baan de luchthaven van Maiduguri lag, moest u het antwoord schuldig blijven (gehoor CGVS, p.7). Toen gevraagd werd in welke wijk de nieuwe markt van Maiduguri ligt, gaf u aan dat deze in 'Housaria' ligt (gehoor CGVS, p.7). Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de nieuwe markt in 'Gamboru' ligt, nabij het 'Customs roundabout'. Toen gevraagd werd in welke wijk de 'race course' lag, gaf u aan dat u het niet wist (gehoor CGVS, p.7).

Bovenstaande veelvuldige en frappante onwetendheden betreffende Maiduguri ondermijnen volledig de geloofwaardigheid van uw verblijf in Maiduguri én bijgevolg ook de waarachtigheid van de problemen die u daar onderging.

Verder kunnen nog een aantal bemerkingen gemaakt worden bij de problemen die u kende vóór 13 juli 2009.

Toen de dossierbehandelaar u – nadat u de reden waarom u uw land ontvluchtte had toegelicht – vroeg waarom u Nigeria ontvluchtte, gaf u vaag en algemeen aan dat er in Nigeria elke dag een probleem is, dat er elke dag mensen sterven en dat u niet wou sterven. Toen gevraagd werd waarom het voor u niet meer veilig zou zijn, gaf u plots aan dat u reeds drie maal aan de dood ontsnapte (gehoor CGVS, p.11).

Toen gevraagd werd wanneer u – buiten de problemen op 13 juli 2009 – nog aan de dood ontsnapte, gaf u aan dat u ongeveer twee jaar geleden in Jos op retraite was met een groep evangelisten toen jullie werden aangevallen door 'moslims' (gehoor CGVS, p.11). Toen u gevraagd werd wie de groep evangelisten aanviel, gaf u vaag aan 'dat ze geweren droegen'. Toen u gevraagd werd wanneer dit juist plaatsvond, gaf u aan dat u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.12). Er dient dan ook te worden opgemerkt dat u erg vaag bleef betreffende deze aanval, hetgeen toelaat de geloofwaardigheid ervan te relativeren. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u de aanval niet eerder vermeldde, gaf u aan dat dit niet het probleem was dat u tot hier bracht (gehoor CGVS, p.12). Uit uw verklaringen kan ook worden afgeleid dat uw verblijf in Jos occasioneel was en dat u elders uw verblijfplaats had. Dit alles laat toe om te besluiten dat het incident in Jos – als het al plaatsvond – niet van die aard en omvang was om het land te verlaten.

Bovendien gaf u aan aan dat u – na de aanval in Jos – aan uw huis [in Maiduguri] het bezoek kreeg van een groep gewapende overvallers en moordenaars en dat ze zaken mee roofden. U haalde verder nog aan dat u aanwezig was in de 'Sint Pieters Anglican Church' [in Maiduguri] toen men deze in brand trachtte te steken. Hogerop werd echter reeds aangegeven dat uw verblijf in Maiduguri én de problemen die u daar kende ongeloofwaardig zijn.

Gelet op bovenstaande vaststellingen maakt u de oorzaak van uw problemen niet aannemelijk en kan bijgevolg geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde vrees voor vervolging of een reëel risico op lijden van ernstige schade. Er dient eveneens te worden vastgesteld dat u geen 'reëel risico op lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, loopt of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U legde een kopie van de identiteitspagina in uw paspoort (Nr. A3428161A) voor. Deze toont uw identiteit aan, welke niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U legde echter geen kopies voor van de overige pagina's, zodat uw reisweg niet kan worden nagevolgd. Verder legde u een kopie van de geboorteakte van uw zoon Onyeogaziri Chidiebere Samuel. Deze toont aan dat Onyeogaziri Chidiebere Samuel daadwerkelijk uw zoon is, wat niet onmiddellijk in twijfel wordt getrokken. U legde een kopie van een attest voor van de Anglicaanse kerk te Umuoziri-Inyishi en een kopie van een doopcertificaat voor waaruit respectievelijk blijkt dat u lid bent van de Anglicaanse kerk te Umuoziri-Inyishi en dat u in de kerk van Umuoziri-Inyishi gedoopt werd, wat niet onmiddellijk wordt betwijfeld, maar dat verder niet aantoont dat u vervolgd werd door moslims.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95*). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker haalt in een eerste en enige middel aan *“de schending van de motiveringsplicht, meerbepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, alsmede de schending van het artikel 62 van de wet van 15 december 1980, schending van het zorgvuldigheidsbeginsel”*.

2.2.1. De bepalingen vervat in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Uit het verzoekschrift blijkt ontegensprekelijk dat verzoeker kritiek uitbrengt op de inhoud van de motivering zodat hij een beweerde schending van deze motiveringsplicht niet dienstig kan invoeren. Aangezien verzoeker de beoordeling van de aangehaalde feiten door de Commissaris-generaal betwist, voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2.2. Een middel of een onderdeel van een middel is slechts ontvankelijk in de mate dat niet alleen wordt aangegeven welke bepaling of beginsel met een bestreden beslissing zou zijn geschonden, doch ook wordt uiteengezet op welke wijze die schending zou zijn gebeurd. Verzoeker citeert de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel enkel in het opschrift van het middel maar werkt dit niet nader uit. Dit onderdeel van het middel is dan ook onontvankelijk.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoeker is ertoe gehouden de stukken waarover hij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Aangezien verzoeker een fotokopie van slechts één pagina uit zijn paspoort voorlegt kan hieruit slechts worden afgeleid dat hij de inhoud van de andere bladzijden niet wenst te tonen aan de asielinstanties. Aldus toont verzoeker doelbewust zijn internationale reizen niet aan, noch zijn eventuele verblijven in Togo waar hij een vrouw en kind heeft. Dit klemt te meer nu verzoeker evenmin zijn reisweg adstrueert terwijl hij, aangezien hij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar hij in Europa is aangekomen. Daarenboven kunnen zijn verklaringen inzake zijn reisweg niet overtuigen. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken wist verzoeker niet zeker of hij al dan niet met zijn eigen paspoort naar Europa reisde, aangezien de smokkelaar verzoekers reisdocumenten bij zich hield, terwijl hij tijdens het CGVS-verhoor ineens wist dat hij niet zijn eigen paspoort had gebruikt om naar België te komen maar een ander paspoort die dan wel op naam van verzoeker stond en met een foto van een look-a-like (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Dergelijke verklaringen zijn niet ernstig. De Raad ziet niet in waarom verzoeker niet met zijn eigen paspoort kan reizen nu hij wel met een ander paspoort zou gereisd hebben op zijn naam en met zijn (look-a-like) foto. Verzoeker gaat voorbij aan de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles aan de buitengrenzen van de Schengenzone en in het bijzonder op internationale vluchten, in het kader van een algemene politiek van versterkte controles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie. Voor zover hij verklaart deze te

hebben te kunnen omzeilen dient hij dit nauwgezet en overtuigend toe te lichten. Verzoekers tegenstrijdige verklaringen ondermijnen de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden reiswijze zodat hij niet aannemelijk maakt illegaal gereisd te hebben en zijn originele paspoort niet kan voorleggen.

3.2. Verzoeker stelt Nigeria te zijn ontvlucht uit vrees voor vervolging door Nigeriaanse militairen en door moslims omwille van zijn christelijke geloofsovertuiging.

3.3. De Commissaris-generaal stelt in zijn bestreden beslissing *“U verklaarde uw land van herkomst te hebben verlaten omwille van problemen die u als christen kende en nog vreest met leden van Boko Haram en met militairen, maar volgende bedenkingen dienen bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal te worden gemaakt. Vooreerst kan uw beweerd verblijf in Maiduguri ten zeerste worden betwijfeld”*. Uit het administratieve dossier blijkt een verregaande onwetendheid over Maiduguri, de stad waar verzoeker nochtans beweerde dertien tot vijftien jaar te hebben verbleven, dan wel dat verzoeker verklaringen aflegde die indruisen tegen de objectieve informatie die door de Commissaris-generaal aan het administratieve dossier werd toegevoegd. Verzoeker kent geen Local Government Area's in Borno State, wijken en rondpunten in Maiduguri, randgemeenten of kleine dorpen in de buurt van Maiduguri, maar evenmin de naam van de rivier die door Maiduguri stroomt, de ligging van de luchthaven, de nieuwe markt en race course in Maiduguri (zie gehoorverslag CGVS, p.4-7 en 12). Tot slot kon verzoeker de oorzaak voor de gevechten tussen moslims, christenen en de regering te Maiduguri in februari 2006 niet correct aangeven. Tijdens het verhoor beweerde verzoeker dat de oorzaak van deze *“oorlog”* was *“ze wilden de sharia-wet invoeren”* (zie gehoorverslag CGVS, p.6), terwijl dit strijdig is met de objectieve informatie toegevoegd aan het administratieve dossier en die verzoeker niet weerlegt. Verzoekers bewering dat hij *“effectief afkomstig is uit Maiduguri, waar hij gedurende de laatste 15 jaar van zijn leven onafgebroken heeft gewoond”* maar dat hij *“verward was tijdens zijn verhoor”* is allerminst afdoende om zijn verregaande onwetendheid te verklaren. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker tijdens het gehoor nooit blijkt heeft gegeven van enige verwarring en er bovendien aan het begin van het gehoor uitdrukkelijk op werd gewezen problemen aangaande de vraagstelling onmiddellijk te signaleren. Aan het einde van het gehoor werd hem eveneens gevraagd *“Heb je alles goed verstaan?”* waarop verzoeker bevestigend antwoordde (zie gehoorverslag CGVS, p.13).

3.3.1. Verzoeker voegde een kopie van een faxbericht van zijn lidkaart van de St Peters Anglican Church in Maiduguri toe om zijn langdurig verblijf in Maiduguri te staven. Vooreerst wijst de Raad er op dat hij weinig geloof hecht aan faxkopieën -waaronder ook aan de fotokopie van een attest van de Anglicaanse kerk te Umuoziri-Inyishi en een fotokopie van een doopcertificaat- aangezien ze makkelijk te vervalsen zijn met knip- en plakwerk (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135). Daarenboven dienen documenten ook om enige bewijswaarde te hebben ondersteund te worden door overtuigende, geloofwaardige verklaringen, wat in casu niet het geval is. Ten overvloede stelt de Raad dat voor zover de lidkaart authentiek is, zij geenszins een bewijs vormt van verzoekers beweerde vijftienjarige verblijf in Maiduguri, noch van verzoekers ingeroepen vrees voor vervolging ten aanzien van moslims en militairen. Een lidmaatschapskaart toont aan dat de personen vernoemd op de kaart de beweging (financieel) steunen en vormt op zich geen bewijs van actief lidmaatschap noch van nationaliteit, identiteit of verblijf. Ze worden opgemaakt op basis van verklaarde gegevens en hebben slechts tot doel de band vast te stellen van een verklaarde identiteit met een organisatie.

3.4. Aangezien verzoeker niet aantoont Maiduguri te kennen zijn verzoekers verklaringen en beweerde vervolging aldaar ongelofwaardig.

3.5. Ten overvloede kan worden gesteld dat aan verzoekers toevoeging over zijn onveiligheid in Nigeria en dat hij *“reeds drie maal aan de dood ontsnapte”* (gehoor CGVS, p.11) waaronder ongeveer twee jaar geleden tijdens een retraite te Jos toen een groep evangelisten werd aangevallen door ‘moslims’ (gehoor CGVS, p.11) geen geloof kan worden gehecht. De bestreden beslissing stelt terecht *“Toen u gevraagd werd wie de groep evangelisten aanviel, gaf u vaag aan ‘dat ze geweren droegen’. Toen u gevraagd werd wanneer dit juist plaatsvond, gaf u aan dat u het niet meer wist (gehoor CGVS, p.12). Er dient dan ook te worden opgemerkt dat u erg vaag bleef betreffende deze aanval, hetgeen toelaat de geloofwaardigheid ervan te relativiseren. Toen de dossierbehandelaar u vroeg waarom u de aanval niet eerder vermeldde, gaf u aan dat dit niet het probleem was dat u tot hier bracht (gehoor CGVS, p.12). Uit uw verklaringen kan ook worden afgeleid dat uw verblijf in Jos occasioneel was en dat u elders uw verblijfplaats had. Dit alles laat toe om te besluiten dat het incident in Jos – als het al plaatsvond – niet*

van die aard en omvang was om het land te verlaten. Bovendien gaf u aan dat u – na de aanval in Jos – aan uw huis [in Maiduguri] het bezoek kreeg van een groep gewapende overvallers en moordenaars en dat ze zaken mee roofden. U haalde verder nog aan dat u aanwezig was in de ‘Sint Pieters Anglican Church’ [in Maiduguri] toen men deze in brand trachtte te steken. Hogerop werd echter reeds aangegeven dat uw verblijf in Maiduguri én de problemen die u daar kende ongelooftwaardig zijn.”

3.5.1. Verzoeker tracht bovenstaande vaststellingen te weerleggen door in zijn verzoekschrift te stellen dat “verzoeker duidelijk heeft aangehaald dat deze problemen niet de rechtstreekse aanleiding waren van zijn vlucht uit Nigeria”, maar hij stelt tevens “Dat er echter rekening mee dient te worden gehouden in de mate dat deze ervaring zijn vertrek zeker mee in de hand heeft gewerkt, aangezien hij na het slachtoffer te zijn geweest van verschillende andere gewelddadige evenementen heeft besloten om zijn land van herkomst te verlaten”. Verzoekers verklaring kan niet overtuigen, nu hij zelf stelt dat de gebeurtenissen voor 13 juli 2009 hebben bijgedragen tot zijn beslissing om Nigeria te verlaten. Aldus biedt verzoeker geen overtuigende uitleg voor zijn stilzwijgen bij de Dienst Vreemdelingenzaken waar hij uitdrukkelijk stelde “Zo’n twee tot drie weken geleden begonnen mijn problemen” (zie vragenlijst, p.2), noch voor zijn vage verklaringen aangaande de voorgaande aanvallen tijdens het verhoor. De bestreden beslissing blijft bijgevolg op dit punt gehandhaafd. Verzoeker toont niet aan ooit het voorwerp geweest te zijn van vervolging in de zin van het vluchtelingenverdrag.

3.6. De neergelegde fotokopie van de geboorteakte van verzoekers zoon houdt, in zoverre al bewijswaarde kan gehecht worden aan fotokopieën, geen verband met verzoekers asielmotieven.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in uiterst ondergeschikte orde in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet maar licht dit niet nader toe, noch voert hij hiervoor specifieke elementen aan.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. In zoverre verzoeker zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming beroept op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus kan noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijken dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

4.3. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

5. Het aangehaalde middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend en tien door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK